

Aleksis K

Vihreällä linjalla

– Herra hei, siellä vihreällä linjalla, tulkaapas tänne!

– Mitä? Kuka? Minäkö? Mutta kun minulla on kiire eikä minulla ole mitään tullattavaa, tupakkaakaan en ostanut ollenkaan, kun en ole tupakkamiehiä...

– Älkäähän nyt hermostuko, ei tässä kauan mene. Tämä on ihan normaali rutiinitarkastus, herra...Jermulainen, näkyy olevan nimi tuossa kapsäkissä. Avataapas laukut, herra Jermulainen, kiitos.

– Onko se pakko? Kun minä juuri sain ne suurella työllä ja vaivalla pakatuksi. Paidat rypisty.

– Kyllä se on nyt avattava, herra Jermulainen. Ne ovat nämä tullilait semmoisia. Ei ne ole vielä minnekään poistuneet, vaikka rajat kaatuvat ja Eurooppa yhdenyty, hehheh. No? Nopeimmin tämä sujuu, kun hoidamme homman reippaasti, eikös niin herra Jermulainen.

– Ei kai siinä sitten auta. Äh, noin. Siinä se on auki nyt. Kelpaako?

– Voihan Vennamo! Siinä on laukku täynnä viinaa! Ettei vain nyt olisi kysymyksessä salakuljetusyritys?

– Ei varmana ole. Sitä vain jotenkin tarttui matkaan ruotsinlaidan myymälästä.

– Vai tarttui matkaan. Paljonkos siinä oikein on tätä nestettä?

– En minä ole sitä ihan tarkkaan laskenut, olisiko siinä kolmisen litraa.

– Voi kuulkaa hyvä herra, kun minusta näyttää että siinä on vähän enemmän. Jos me mittaisimme ne oikein. Tullimies Mutikainen? Ai niin, eihän tullimies Mutikainen olekaan töissä, sehän on pekkasvapaila.

No, lasketaan sitten itse. Yksi, kaksi, kolme, neljä...neljäkymmentäkahdeksan, neljäkymmentäyhdeksän, viisikymmentä. Vai että oli kolme pullollista? Viisikymmentä litran pullollista viinaa! Hahl!

Mitenkäs te tämän selitätte?

– Niin, oikeastaan se kävi sillä lailla, että minä eksyin sinne tullivapaaseen myymälään ja sekosin sen niitten uuden myyntiautomaatin kanssa. Se kun on jotenkin sillä lailla tietokoneohjattu, että kun yhden pullon ottaa, niin heti se on toista tarjoamassa. Eihän sitä meikäläinen maalaispoika osaa semmoisia koneita käyttää.

– No eikö siitä olisi pitänyt ilmoittaa henkilökunnalle ja pyytää apua?

– Olisi, olisi, ja kyllä minä sitä yritinkin jo alkumatkasta, vaan kun niillä kaikilla oli niin kiire, ettei ne ehtineet. Eikä niitä sitä paitsi siellä monta ollutkaan.

– Ja viinaa tuli kaapista koko ajan lisää?

– Niin tuli, ja olisi takuulla tullut vieläkin enemmän, mutta onneksi laiva tuli sitten rantaan.

– Ja te siinä olitte sitä mieltä, että olisiko kolme pulloa tullut?

– Ihan justiinsa. Täytyy kyllä myöntää, että saatoin minä olla vähän laskuissa jäljessä, kun niitä tuli niin kovalla vauhdilla, ettei ehkä ihan kaikkia ehtinyt huomauttaa.

– Eipä niin. Mutta kai te nyt ymmärrätte, että te joudutte tästä vastuuseen?

– Mitä? Kuka? Minäkö? Kuinka niin? Minkäs minä sille mahdoin? Se on aivan täysin niitten syy jotka pyörittävät sitä kauppaa. Jos sieltä joku ottaa vastuuta, niin sehän on heidän asiansa. Ei nyt tartte sentään heittäytyä hävyttömäksi.